

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Добрѣ сте сторили господарю. — Гдѣ е?

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Тукъ.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Ахъ, тукъ! — Трѣба единъ примѣръ за тѣзи конто ще смѣхтъ да ся прѣсмивать еще. Тѣзи прѣстѣпленія отсичать главата която гы измыслова, и рѣкхтѣ, която гы извършва. — Ахъ! той е тукъ! Искамъ да го видѣхъ.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Лесно е. [извика]

— Бавтиста

[Вратарьтъ дохѣжда]

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Дозволете ми да вы кажѣхъ еще една дума, прѣди да го доведѣтъ. — Кой-то и да бѣде прѣстѣпникъ-тъ, былъ отъ градъ-тъ ви, былъ отъ кѣща-та ви, общайте ми ся въ коронасанъ херцогъ, че не ще го пусните да излезе живъ отъ палатъ-тъ.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Общамъ ви ся. — Давамъ ви честно слово, чуете ли госпоже?

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Добрѣ. Хе! какъ да не чувамъ? Доведете го сега да го испытамъ азъ самычка! — Боже мой, какво зло съмъ сторила на тѣзи жители, чи мя обезчестяватъ до толкози?

ДОНЪ АЛФОНСЪ на вратарьтъ

Доведете запреній-тъ.

(Голѣмата врата ся отвара, Дженаро влиза обезоруженъ же-